

Bericht voor hen die hun contract van 22 jaar willen uitdienen.

Met onze brief van 5 november hebben wij u een voorstel gedaan om uw perceel (in totaal ongeveer 35 ha) te concentreren, dit om te voorkomen dat de bomen op zeer vele, kleine percelen op vele plaatsen gelegen, waardeloos zouden worden. Want voor zulke percelen kan naar onze ervaring leert geen koper gevonden worden.

Thans kunnen wij u meedelen dat het overgrote deel van de betrokkenen geen bezwaar heeft tegen de concentratie. Dat is een verstandige beslissing, overigens geheel in uw eigen belang.

De concentratie heeft inmiddels administratief plaatsgevonden. U behoudt gewoon uw bestaande hectarenummer(s) en uw contract wordt niet gewijzigd. De percelen zijn op de nieuwe locatie op de kaart ingetekend.

Met enkele deelnemers die nog niet konden instemmen zullen wij nog een gesprek hebben. Want als beheerder van de contracten zou het ons zeer spijten wanneer uw belegging sterk in waarde zou dalen of waardeloos zou worden en dat terwijl u er met uw ogen openbij staat.

Op de geconcentreerde percelen wordt een dunning uitgevoerd. Dat is een kostbare operatie die al maanden aan de gang is. De kosten ervan proberen wij te dekken door het dunningshout te verkopen voor de bio-energie en op kleine schaal ook als paalhout.

Bericht voor hen die onze brief van 16 oktober 2013 hebben ontvangen.

In de genoemde brief hebben wij meegedeeld dat, nadat eerder bleek dat verkoop van de bomen als paalhout verliesgevend was, wij proberen het hout voor de opwekking van duurzame energie te verkopen en daarin ook ten dele zijn geslaagd. En verder dat thans, nog meer dan vroeger, deze verkoop op zijn zachtst gezegd uiterst moeizaam verloopt, terwijl wij geen alternatieven vinden. Daarom hebben wij u een eerste betaling gedaan met geleend geld op basis van 750 euro per ha. Dit bedrag is aan vrijwel iedereen ook betaald.

Thans bereiken ons begrijpelijke vragen hoe het nu verder gaat. Ons antwoord is als volgt. Wij hebben een contract met een afnemer waarbij wat meer ontvangen zou worden dan 750 euro per ha. Dit contract wordt niet nagekomen. Aanmaningen helpen niet, dus moeten wij naar de rechter. Dat gaat u veel kosten en lang duren en bij succes, waaraan wij niet twifelen, is er waarschijnlijk bij de afnemer niets meer te halen, zodat u in theorie zou moeten bijbetalen. Dat is geen oplossing waar u en wij op zitten te wachten. Wij blijven dus zoeken naar andere oplossingen waarbij bijbetaling van uw kant niet nodig is, want dat is natuurlijk geheel onacceptabel. Wanneer wij die gevonden hebben, zullen wij dat via de nieuwsbrief laten weten. Uit het hierna volgende zal duidelijk worden dat dit, als wij al succes hebben, een zaak van (zeer) lange adem zal worden.

Alles in ogenschouw genomen maken wij ons niet veel illusies dat er nog betalingen van enige omvang zullen plaatsvinden, maar wij blijven het proberen.

Ter verduidelijking van de situatie bij de verkoop van hout voor de bio-energie nog het volgende. Allereerst moet dit bedacht worden. Het versnipperde hout is zeer volumineus. Een volle vrachtwagen met een laadruimte van 80 kubieke meter vervoert tussen 20 en 25 ton versnipperd hout. Dat betekent dat de kosten van vervoer beslissend zijn voor de plaats van afzet. Concreet: vervoer meer dan ongeveer 100 km maakt de prijs te hoog. De energiecentrales kunnen dan goedkoper in de naaste omgeving kopen. Wij zijn dus aangewezen op Szczecin en misschien een klein stukje Duitsland.

Energiecentrales zijn voor de productie van groene energie afhankelijk van subsidies van overheden. Of die komen weet niemand. En als zij worden beloofd, komen zij toch maar al te vaak niet. De energiecentrales reageren daarop door van de ene dag op de andere met de aankoop van versnipperd hout te stoppen. Dit hebben wij al herhaaldelijk meegemaakt. De gehele branche is van dit gegeven op de hoogte en doortrokken. Voor ons brengt dit mee dat wij bij de beslissingen wat te doen, vrijwel in het duister tasten. De gegevens over hoeveelheden en prijzen, ook wanneer contractueel vastgelegd, ontbreken feitelijk. Dat maakt het ook onmogelijk om op voorraad te produceren, want dat brengt hoge kosten mee: kappen, naar de rand van de plantage transporteren en versnipperen. Het hout kan daar ook niet al te lange tijd versnipperd liggen, want het bevat vocht, gaan rotten en is dan waardeloos.

Dit alles brengt ons in de situatie van volkomen onzekerheid waarbij op ieder moment alles weer anders kan zijn en ook daadwerkelijk anders is. Gesloten contracten hebben in deze situatie nauwelijks betekenis. Een afnemer procedeert liever eindeloos over schadevergoeding dan duizenden tonnen hout te hebben liggen waarmee hij niets kan. Wij proberen voortdurend aan deze ongunstige en onaangename situatie te ontsnappen, maar er is geen alternatief. Daarom hebben wij besloten om met geleend geld een voorschot te betalen op basis van 750 euro per ha. Dat is voor ons een groot risico, in het met u gesloten contract niet voorzien, want wij hebben geen enkele zekerheid dat wij de leningen kunnen terugbetalen. Gegronde en concrete hoop dat er naast het al gegeven voorschot nog verdere betalingen zullen volgen hebben wij dan ook in geen enkel opzicht en zeker niet in de naaste toekomst.

Waarop hebben de investeerders recht?

Heel eenvoudig: op de kapopbrengst, ongeacht de grootte daarvan. In het verleden, in een andere afzetsituatie dan thans, hebben wij hierover prognoses afgegeven. Maar die geven geen garantie voor de toekomst en dat hebben wij ook altijd gezegd en geschreven. Ons bereiken soms meningen van investeerders die schijnen te denken op basis van de prognoses uitbetaald te zullen worden. Dat is niet juist. De ingelegde gelden zijn besteed aan de aanleg en het onderhoud van de plantages. De specificatie per hectare staat in de nieuwsbrief van maart 2012. Omdat voor de verkoop van het hout op stam, die in het contract is voorzien, geen belangstellenden waren, hebben wij dit zelf gedaan. Dat heeft ons veel geld gekost. Recent hebben wij ook nog zeer aanzienlijke bedragen geleend om aan onze beleggers nog (kleine) betalingen te kunnen doen. Daarmee zijn onze middelen volkomen uitgeput en moeten wij hopen in de toekomst de geleende gelden te kunnen terugbetalen. Uitkeringen op basis van de prognoses ligt dan ook volkomen buiten de werkelijkheid en buiten onze mogelijkheden.